miſt nink kaemiſt tahhap, niſamma om ka nore puga. Kui karri nore mõtſa aetas, ſis tükkiwa ellaja iks ſe' päle, nori kaſſuſid nink wäggewid lehheſid ärrakorjata, ſeſt ne omma pehmekeſe nink maggusa ſüwwa; ent ſeſt ſaap mõtſal ſuur kahjo. Seſt ärranärritu pukene ei ſa omma kaſſuga eddeſi nink jääp wiggatſes ehk kuiwap otſani ärra. Noort kuſe ehk peddaja mõtſa peat 15 ajjaſtaiga hoitma énne kui karja ſiſſe laſſet, kõiwo nink mu lehhemõtſa 10 ajjaſtaiga. Ent kui ſa ſugguke ni káwwa ei jõ'wwa hoita, ſis ommete kánna ſe eeſt hoolt, et karri kewwajal, kui kaſſu weel nore nink pehmekeſe ómma, mõtſa ei ſa, ei ka pärrau wihma ſao, ſélle et ka ſis óſſa nink lehhe pehmemba ómma nink ellajile énnembe kätte päſſewa. Ellajid ei pea ka laſkma liig káwwa ütte platſi pääl wibida ehk tühja kõttuga nore mõtſa minna, nink kui noor mõts mäe kaldal johhus ollema, ſis om parremb karja mäkke ülles aija, kui mäeſt álla, ſeſt muido nemma tállawa paljo nori puid ärra.

Muido om ka mõtſa hoitmiſeſt ſedda wajja tähhele pánna, et nore pu mitte koombale ei pea ütſ tõiſt putma kui énnege pärrameſte óſſa otſadega, kui ſa platſi päält tahhat nipaljo tullu ſaia, kui mõtſaſt eale om lota. Sepärraſt peat ſa egga ajjaſtaja ſäält, kos mõts wäga pakſult ſaiſap, neid halwembid puid wäljaragguma; neiſt ei ſa ommete middake, kui nemma úmmun ſaiſwa, nink tõiſte parrembide puie eeſt kiſtwa nemma ilmasjanda rámmo ma pünaſt ärra.

Kes omma ma pääl armaſtap kiikſuggutſid puid kaswatada, wõip ka pajjo-puiega promi tetta, mes kigeoddawamb om nink kigewähhembat waiwa tarwitap. Sedda tállitetas ſeddawärki. Wõtta pajjo ſaiwid, kolme jalla piuta nink tólli padjuta, leika alt nink päält ots ſilledaſte ärra, te mulku ma ſiſſe nink zuska neid ammak poleni mulku, tálla magad



ümbrezõri kánni nink walla wet päle. Tükki ajja pärraſt nakkawa ſaiwa juurt wõtma nink óſſe nink lehheſid wäljaajjama, et luſt om nätta. Kui ſa énnege säraſt pajjo ſuggu johhut lõidma, mes parras om, ſis ſa wõit pajjo puid kigin paigun kaswatada, ſeſt ſedda immelikut puud om mitmetſuggu, nink mõnni ſuggu tahhap pehmet ſood, mõnni leppip palja liwaga. Sepärraſt püwwa ſaiwid säratſiſt pajjopuiſt ſaia, mes säratſeſamma ma pääl kaswawa, kui ſinno ma johhup ollewat, kos ſa neid tahhat kaswatada. Kui pea pajjo wits juurt wõttap, ollet ſa maſt mittokõrd tähhelepandnu, kui pajjo-haoga teed parrandetas; kubbu otſa, mes kúmmagi poolt wäljapaiſtwa, nakkawa rutto haljendama, kui rattas päle ei puttu. Nidade wõit ſa tullulikul wiſil pajjo-puieſt heinele haljaſt kopliaida ſoetada nink ojja weert möda pajjopuid kaswatada. Pajjuſt ſaap hääd wädi nink mu pu-annumide witſu, neide witſuſt palmitſetas ſuri nink wähhembid korwi, mes linan nink muial hä melega oſtetas, nink kui ſul pajjopuud ehk haggo tarbis om, ſis ei olle wajja, et ſa ſepärraſt puud mahharaggut, enge ſa wõttat egga kolme ehk kúwwe ajjaſtaja pärraſt täl énnege pääd otſaſt ärra nink jättat pu-kehha ſaisma; ſe ajjap kewwajal eſſike jälle päält nori kaſſuſid pakſult wälja, ni et ſul ſeſt puuſt kunnage ennamb pudus ei ſa ollema.

Ma tahhas hämelega ſinnoga weel jutto ajjada hao kaswatamiſeſt, palgimõtſaſt, tarkuſeſt pu-raggumiſe man, õigeſt pu-raggumiſe ajjaſt, pukande kangutamiſeſt, ütſikuide puie kaswatamiſeſt keſſet põldo, halja aia kaswatamiſeſt, mes eſſiärralikult tallomehhel tullulik om, ke nipaljo aidhirſi ei jõ'wwa ſoetada, kui wajja om, nink mitmiſt muiſt mõtſakaswatamiſe asjuſt, ent aig nink kalendri-ruum om kitſas. Jääb ſis ſekõrd jut polilde nink tullewa ajjaſtaja päle, kui Jummal ſeni weel ellopäiwi án-